



Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål. Nummer 1/2006



Stockholms UFO-förening, STUFO

c/oAndreas Ohlsson
Byälsvägen 231nb
128 47 Bagarmossen

Telefon 08-36 73 98

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Andreas Ohlsson

Stockholms UFO-nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:	Helår 1/1-31/12	Halvår 1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl.Stockhoms UFO-nytt postgiro 440 19 83-4 . .	90:-	50:-

Om Du är intresserad av att få mer Ufo-information kan
vi rekommendera UFO Sveriges hemsida www.ufo.se
Att Du prenumera på.

UFO-Aktuellt.	postgiro 50 50 60-4	200:-/år löpande
UFORaden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	120:-/år löpande

Framsidan: Teckning av *Richard Svensson* som beskriver ett märkligt föremål
som påstås ha sänt ut en ljusstråle över Stockholm 1756.

Välkommen till ett nytt år med Stockholms UFO-förening! I och med årsmötet i februari har undertecknad valts till ny ordförande men för de flesta av er är jag inte någon främmande fågel. Jag har funnits med i både UFO-Sverige och Stockholms UFO-förening sedan 1990 vilket gjort att jag fått lite perspektiv på verksamheten. Min bakgrund som historiker märks inte minst i de artiklar jag skriver för UFO-Sveriges tidskrift UFO-Aktuellt. Nu senast handlade det om hemsidan UFO-Evidence på nätet.

Många kanske förknippar det här ämnet med våghalsiga hypoteser och lösa spekulationer och visst finns det gott om sådana. Vad som är viktigt att poängtera är att det också finns i allra högsta grad intressanta rapporter som vi inte kunnat lösa ännu. Jag tänker främst på de många torpedliknande föremål som både observerats och även i vissa fall rapporterats störta i sjöar från främst 1946 och framåt. Här rör det sig inte om några klassiska tefat av Adamski-typ utan om ett ufofenomen som inte riktigt ser ut som många förväntar sig.

För er som är intresserade av konspirationsteorier och var de kommer ifrån kan jag varmt rekommendera Erik Åsards nya bok "Det dunkelt tänkta" (Ordfront 2006) som även avhandlar den i ufosammanhang välkända Roswell-myten. Boken är mycket lärorik och visar hur konspirationsteorier breder ut sig i olika skikt i samhället.

På årsmötet förklarade vi lite om den nya inriktning som föreningen tagit sig an och det gäller främst de uforapporter föreningen mottar. Vi satsar nu mer resurser på att undersöka de rapporter som kommer till vår kännedom. I styrelsen ingår ett antal medarbetare som har kunskap om hur rapporterna ska undersökas och jag sätter mitt hopp till att vi kan lösa dessa observationer, vilket vi i de allra flesta fall kunnat göra tidigare. Ett stort och roligt arbete ligger med andra ord framför oss.

I och med denna min första ledare i Stockholms UFO-Nytt vill jag passa på att tacka den avgående ordföranden Inga-Lill Wallin för hennes fantastiska insatser i föreningen! Jag kan dock lugna läsarna med att berätta att Inga-Lill fortfarande finns kvar som suppleant i styrelsen vilket känns tryggt.

Andreas Ohlsson - den 26 mars 2006

Innehåll:

Presentation av 2006 års styrelse	4
Årsmötesprotokollet	5
Stockholms UFO-förenings stadgar	6
Ufot i Carbondale	8
Stockholmsrapporter	10
Informationskrig mellan skeptiker och troende?	11
Pressklipp	12

Presentation av Stockholms UFO-förenings styrelse 2006

Den 22 februari höll Stockholms UFO-förening årsmöte. Ni som av olika skäl inte kunde närvara kan i stället läsa årsmötesprotokollet på följande sidor. En fulltalig styrelse med detta utseende klubbades:

Ordförande:

Andreas Ohlsson

Andreas har länge verkat inom Stockholms UFO-förening och blev 2001 vice ordförande i UFO-Sverige. 2003 tog han sin filosofie kandidatexamen i historia och la fram magisteruppsatsen som handlade om spökraketobservationerna i Sverige 1946. Idag är han verksam vid Armémuseum genom regeringens Accessprojekt.

Vice ordförande:

Mikael Sjöberg

Mikael började i Enköpings UFO-förening 1991 och arbetade en tid med Andreas Ohlsson i UFO-Sveriges ungdomssektion. Han har varit webbmaster för UFO-Sveriges webbplats sedan 1995 och ordförande i Uppsala UFO-förening innan den lades ner.

Kassör:

Bernd Bartosch

Bernd arbetar som fastighetsskötare när han inte sköter föreningens finanser. Och det har han nu i många år gjort med den äran.

Ledamöter:

Gunilla Andersson

Gunilla har arbetat som laboratorieassistent, men hon är numera sjukpensionär.

Kersti Andersson

Kersti är dotter till Gunilla och arbetar till vardags inom vården.

Mattias Mårtensson

Mattias är permanent sekreterare i föreningen och har varit medlem sedan 1998. Han har de senaste åren studerat heltid på KTH och KI och håller just nu på med sitt examensarbete inom medicinsk teknik.

Peter Mårtensson

Peter har liksom sin bror Mattias studerat på heltid de senaste åren. Studierna har skett vid Stockholms universitet och innefattat praktisk och teoretisk filosofi.

Suppleanter:

Inga-Lill Wallin

Inga-Lill behöver ingen närmare presentation. Hon har som säkert alla vet varit föreningens ordförande i många år.

Stefan Roslund

Stefan är undertextare/översättare och arbetar, förutom med denna eminenta medlemstidning, bland annat med UFO-Aktuellt.

Pernilla Andersson

Pernilla, som bor i Strängnäs, har gått UFO-Sveriges fältundersökarkurs. Hon har arbetat i resebranschen men driver nu bland annat ett eget massageföretag.

Stockholms UFO-förenings årsmöte

Stockholms UFO-förening höll sitt ordinarie årsmöte den 22 februari .
Här nedan reovisar vi årsmötesprotokollet.

1. **Årsmötets öppnande**
Inga-Lill Wallin öppnade mötet och hälsade medlemmarna välkomna..
2. **Årsmötets behöriga utlysande**
Godkändes.
3. **Fastställande av dagordning**
Dagordningen godkändes.
4. **Val av ordförande och sekreterare vid årsmötet**
Inga-Lill Wallin valdes till ordförande och Mattias Mårtensson till sekreterare.
5. **Val av två justerare till årsmötesprotokollet**
Inga-Lill Wallin och Andreas Ohlsson valdes till justerare.
6. **Styrelsens verksamhetsberättelse och kassarapport för det gångna året**
Verksamhetsberättelsen och kassarapporten godkändes i sin helhet.
7. **Revisorns berättelse**
Föreningens revisor Göran Norlén godkände kassarapporten.
8. **Beslut om ansvarsfrihet för styrelsen 2005**
Ansvarsfrihet för styrelsen beviljades av mötet.
9. **Val av ordförande 2006**
Andreas Ohlsson valdes till ordförande.
10. **Val av kassör 2006**
Bernd Bartosh valdes till kassör.
11. **Val av minst tre ledamöter till styrelsen 2006**
Gunilla Andersson, Kersti Andersson, Mattias Mårtensson, Peter Mårtensson och Mikael Sjöberg valdes till ledamöter.
12. **Val av minst två suppleanter till styrelsen 2006**
Pernilla Andersson, Stefan Roslund och Inga-Lill Wallin valdes till suppleanter.
13. **Val av revisor och revisorsuppleant 2006**
Göran Norlén valdes till revisor och revisorsuppleant vakant.
14. **Val av ledamot och suppleant till valberedningen 2007**
Göran Norlén valdes till ledamot och suppleant till valberedningen vakant.
15. **Val av ombud och suppleant till Riksstämman i Karlstad 2006**
Andreas Ohlsson valdes till ombud och Clas Svahn valdes till suppleant.
16. **Föreningens sammanslagning med Stockholms undersökningsgrupp**
Sammanslagningen godkändes. Tidigare Stockholms UFO-förenings undersökningsgrupp

Forts på nästa sida

(STUND) ingår enligt mötets beslut i Stockholms UFO-förening som också blir det gemensamma namnet för den fortsatta verksamheten.

17. **Stadgeändringar**
Stadgarna ändras endast vad gäller föreningens namn: Stockholms UFO-förenings undersökningsgrupp.
18. **Medlemsavgiftens storlek 2007**
Medlemsavgiften oförändrad.
19. **Avslutande av årsmötet**
Inga-Lill tackade deltagarna för visat intresse.

Kort verksamhetsberättelse för 2005

22 februari	Föreningens årsmöte. Inga-Lill Wallin berättade om intressanta misstolkningar kring Marteboljuset.
26 april	Föredrag av Karsten Jöred från Totalförsvarets Forskningsinstitut.
27 september	Föredrag av Jan Fjellander. Parapsykologi med koppling till ufofenomenet.
25 oktober	Vi såg på video. Vetenskapens värld med underrubriken - Kolonier i rymden.
6 december	Föredrag av Clas Svahn. Clas visade digitala ufobilder.

Stadgar för Stockholms UFO-förenings undersökningsgrupp

§ 1. Målsättning

Föreningen är opolitisk och ideell och verkar för ett ökat intresse och en ökad information kring ämnet UFO (Oidentifierade Flygande Föremål).

Föreningen är ansluten till UFO-Sverige, som knyter samman ett antal lokala föreningar med samma, eller liknande, målsättning.

Föreningen skall undersöka och dokumentera UFO-händelser i Stockholmsregionen samt rapportera dessa till Riksorganisationen.

§ 2. Organisation

Föreningen leds av en styrelse bestående av ett udda antal medlemmar.

Ordförande, kassör, ledamöter och suppleanter väljs på årsmötet.

Styrelsen konstituerar sig på sitt första styrelsemöte snarast, eller senast en månad, efter årsmötet.

Styrelsen skall bestå av ordförande, vice ordförande, sekreterare, kassör och ett udda antal ledamöter.

Styrelsen bör sammanträda åtminstone en gång per kvartal och så ofta som styrelsen anser det nödvändigt.

§ 3. Medlemskap

Medlemskap erhålls genom erläggande av den medlemsavgift som beslutats för året.

Registreringen sker hos kassör eller sekreterare, varvid medlemmen erhåller ett medlemsbevis och ett individuellt medlemsnummer.

Studerande, värnpliktiga och pensionärer betalar reducerad avgift.

Nedsättningen av, eller befrielse från, avgiften kan ske om särskilda skäl anses föreligga och beslutas i så fall av styrelsen.

Som åldersgräns för medlemskap gäller 14 år. Dispens kan ges av styrelsen efter ansökan som skall innehålla en kort motivering.

Medlem som inträder i föreningen under det andra halvåret betalar halv medlemsavgift.

Medlemskap upphör:

På medlemmens egen begäran.

Om årsavgiften inte erlagts före första kvartalets utgång.

Personer som uppenbart motarbetar föreningens syften kan uteslutas ur föreningen genom styrelsebeslut med 5/7-dels majoritet, efter personen i fråga, inom två veckor efter delgivning, beretts tillfälle att inför styrelsen lägga fram sina synpunkter.

Person som utesluts kan ej bli medlem igen förrän dess ett år plus kvarvarande tid på år då medlemmen utesluts, förflutit och att ovan angivna skäl ej längre föreligger.

Årsavgiftens storlek beslutas på årsmötet och tillämpas nästkommande verksamhetsår/räkenskapsår.

§ 4. Verksamhetsår

Verksamhetsår, liksom räkenskapsår, är lika med kalenderåret. Styrelsen skall vid verksamhetsårets slut utföra verksamhetsberättelse och bokslut. Ansvarsfrihet för den avgående styrelsen behandlas av årsmötet.

§ 5. Kassörens verksamhet

Kassören skall föra bok över föreningens räkenskaper. Varje enskilt belopp skall bokföras så snart det låter sig göras.

Föreningens postgirokonto tecknas av kassör och ordförande.

Övriga (räntebärande) konton tecknas av kassör.

§ 6. Räkenskaper

Föreningens räkenskaper skall granskas av två revisorer som väljs på årsmötet. Revisionshandlingar skall vara revisorerna tillhanda senast en månad före ordinarie årsmöte.

§ 7. Stadgeändringar

Stadgeändringar som föreslås av ett styrelsemöte eller av enskild medlem på ett föreningsmöte skall godkännas av ett efterföljande årsmöte för att införas permanent i stadgarna.

§ 8. Årsmöte

Årsmötet är föreningens högsta instans. Det skall hållas före utgången av februari månad. Kallelse skall vara medlemmarna tillhanda senast 8 dagar före årsmötet.

§ 9. Upplösning av föreningen

För upplösning av föreningen krävs beslut härom med 2/3-dels majoritet vid två på varandra följande möten med minst två månaders mellanrum, varav ett skall vara årsmöte.

Tillgångarna skall disponeras på ett sådant sätt att den i § 1 angivna målsättningen främjas.

Ufot i Carbondale

Ufokraschen i Keckburg 1965 har fått beteckningen "Pennsylvanias Roswell". Men en annan stad i denna delstat vid namn Carbondale upplevde en liknande incident lördagens den 9 november 1974. Ufologen Matt Graeber har försökt utreda vad som hände den dagen. Här är del fyra av hans rapport i redigerad översättning.

OHIO MUFON

Det förekom ett rykte att en polisman från grannstaden Honesdale visste precis vad som fanns i vattnet och att han bad om inspektör Dottles tillstånd att undersöka saken i dykardräkt på morgonen den 11 november (några få timmar innan lyktan plockades upp). Dottle sade emellertid nej. Han tyckte att man skulle invänta dr Hyneks representant innan någon tilläts dyka i dammen. Polismannen hävdade senare att han hade rört vid det sjunkna ufot med en åra och kunnat följa föremålets konturer med elektronisk utrustning på morgonen den 10:e. Han påstod rent av att det "riktiga föremålet" troligen fanns kvar i dammen sedan lyktan hade plockats upp.

I stil med dr Clayton Forrester (huvudpersonen spelad av Gene Barry i filmen "Världarnas krig") tycktes polismannen från grannstaden vara den ende på nedslagsplatsen som insåg situationens allvar. Faktum är att många av legenderna kring Carbondale kan spåras direkt tillbaka till honom.

Polismannen, som vi kan kalla Ned Dailey, hade varit intresserad av ufofenomenet i tio år och själv rapporterat åtskilliga iakttagelser. Han ville gärna vara en officiell ufoutredare och blev begeistrad när han hörde om det som hade hänt i Carbondale. Dailey tog ledigt från job-

bet på söndagförmiddagen den 10 november 1974 och körde till platsen tillsammans med en vän som delade hans ufointresse. Polismannen och hans vän, som vi kan kalla Fred, fick syn på ett ovanligt moln i dalen där Carbondale ligger. De klev ur bilen och försökte ta reda på om någon nämnvärd vind blåste från Far View Mountain i riktning mot Carbondale. De noterade ingen vind och fick för sig att det ensamma (underliga) molnet troligen befann sig i närheten av Russell Park och dammen.

Ödet ville att de båda människans observations- och beräkningsförmåga förde dem till dammen just som det mystiska molnet befann sig ovanför vattnet. Polismannen lade sedan märke till en liten flicka nära dammen (i en folksamling på 250-300 personer) med en liten transistorradio som inte verkade fungera. Polismannen, som påstod sig ha många års erfarenhet av elektronik, misstänkte genast att det sjunkna föremålet orsakade radiostörningarna (vilka han beskrev som ett sprakande med ett brummande i bakgrunden) och beslöt att undersöka saken närmare.

Utan att tala om för någon vad han gjorde eller be någon ta en titt på radioapparaten började Dailey gå runt dammen med en liten grupp nyfikna och den lilla flickan i släptåg. Han lade då märke till att störningarna fortsatte. Därefter gick han ett femtiotal meter bort från dammen, fortfarande med de nyfikna och flickan efter sig, och då förbättrades mottagningen.

Bandad intervju

Här följer flera utdrag av en bandad intervju med Ned Dailey som representanter för Mufons Ohioavdelning gjorde sedan utredningen ansågs färdig (det vill säga trots att dr Hyneks utredare hade rapporterat saken som ett

troligt skämt till Mufons högkvarter). Dailey säger: "Jag trodde att det kunde vara något fel på flickans radio. Jag frågade en sergeant vid Nationalgardet var föremålet skulle ha träffat vattnet och han pekade ut platsen. Samtidigt noterade jag att molnet ovanför dammen hade ett tak på cirka tio meter och att det hade ungefär samma diameter som dammen. Det rörde sig inte. Jag plockade upp en sten och kastade den mot molnet. Jag vet inte varför jag gjorde det. Jag ville väl kolla om det fanns något inne i molnet som jag kunde träffa med en sten, men den gick rakt igenom och landade på stranden."

Polismannen fortsätter sin berättelse: "Medan jag pratade med sergeanten la jag märke till en annan lustig sak... Vattnet hade en 'vänlig vibration' över hela ytan. Det var nästan som om någon hade placerat en transduktor i ena änden av dammen och matat in en lågfrekvent signal i den på kanske 60-80 svängningar per sekund, vilket åstadkom krusningar som var jämt fördelade över hela dammen. Jag gjorde min kompis Fred uppmärksam på det. Han sa: 'Om det hade blåst skulle jag tro att vinden åstadkom krusningarna, men det blåser ju inte!' Då sa jag att vi borde se efter om någon kastade stenar i dammen. I så fall måste de göra det med jämna mellanrum för att krusningarna skulle fortsätta. Men det verkade som om folk var rädda för att gå för nära dammen. De stod en bit ifrån vattnet, och ingen kastade sten."

Den teknikstinna spänningen stiger när Ned Dailey fortsätter: "Geigermätaren gav ett märkligt utslag som jag ännu inte kommit underfund med. Jag tog med den över hela dammen när jag åkte ut i en båt senare, men innan jag gjorde det gick jag runt dammen med den. Mätarmålen höll sig

stadigt mellan 0,1 och 0,2. Jag förstod inte hur mätresultatet kunde vara så konstant över hela dammen."

"När jag tänker efter nu inser jag att mätresultatet inte hade med dammen utan med molnet att göra. När molnet gav sig iväg sjönk värdet. Det var alltså molnet som orsakade det lustiga mätresultatet, det måste det ha varit!"

"Hur som helst frågade jag om någon tänkte bege sig ut på dammen och försöka ta reda på vad som fanns i den. Inte ens Nationalgardets representant ville. Jag bad honom ordna en båt åt mig, så skulle jag bege mig ut. Han var tveksam, men fem eller sex minuter senare hade någon lyckats få tag i en båt. Det var en roddbåt, men då trodde jag inte att det skulle ställa till med problem, eftersom jag hade min kompis Fred med mig. Men det visade sig att Fred inte heller ville följa med ut, så jag la mina grejer i båten, hoppade i och började ro."

Bil i dammen

Dailey beskriver svårigheten med att ro med ena handen och försöka göra vetenskapliga mätningar med den andra när han nådde den plats där föremålet skulle ha slagit ner i vattnet. Han fortsätter: "Jag gjorde en serie tester. Jag kunde inte se någonting eftersom vattnet var upprört och mörkt närmare botten där föremålet skulle befinna sig. Jag vet inte varför, men jag har mina aningar. Resten av dammen var lugn. Mitt i dammen hittade jag faktiskt en bil, och jag använde bilen i vattnet för att kalibrera den utrustning som jag tog med mig i syfte att återvända till platsen och se om det fanns något där. Och det fanns något där. Jag såg det inte men mina mätinstrument registrerade det, och det var inte någon ficklampa eller lykta." (Den sjunkna bilens tak syntes tydligt från stranden. Bilen hade körts eller knuffats ner i dammen våren 1974 av okända personer.)

Ned Dailey fortsätter sin berättelse: "Jag släppte ner en sten i ett snöre i vattnet och den

sjönk en bra bit ner. Jag hade svårt att få tag i snöre men fick till slut hjälp av Nationalgardet. Jag ville först ta reda på hur djupt det var där föremålet skulle ha slagit ner i vattnet. Jag fick det till knappt 7 meter, och det var 4,5 meter till stranden. Överdelen av föremålet befann sig 70–85 centimeter under vattenytan. Jag lät en åra vila på det, jag kände det..."

"När jag höll åran på föremålet och lyckades få båten att ligga stilla tror jag att jag förstod vad som orsakade vibrationerna i dammen. Jag kände en vibration i åran. Jag vet inte om det var en motor eller en generator, men det skapade vibrationer. När jag tryckte till steg bubblor upp. Jag tvingade nog ner det lite till, och då steg luft upp underifrån på alla sidor om det."

"Någon ropade från stranden och undrade vad jag skulle göra om något kom upp ur vattnet. Jag svarade att jag skulle springa som fan på vattnet! Men jag hade väntat så länge och var tvungen att få veta – och ingen annan ville ju göra något. Jag kände efter med åran och den gled längs föremålet som verkade cylindriskt. Jag tänkte för mig själv att det kunde vara något slags raket. Men om den hade dykt i med nosen före borde jag ha känt fenor med åran – och det gjorde jag inte."

"Fast de hade kanske bränts bort, inte vet jag. Sedan la jag märke till något väldigt underligt som fick mig att tro att den lilla flickans transistorradio inte var trasig. Jag blev medveten om ett brummande i geigermätarens hörlurar. Det slog mig inte genast att det nog var samma ljud som i transistorradion. Jag blev orolig för att geigermätaren skulle gå sönder när jag behövde den som bäst."

"Jag tog ut hörlurarna ur geigermätaren och tyckte att ljudet försvann. Men jag tänkte att om det fanns något som åstadkom ljudet i hörlurarna, så skedde det genom induktion, och det skulle öka i styrka om jag kortslöt ena änden av sladden."

Risk för masshysteri

"Jag tog fram ett mynt ur fickan och kortslöt kontakten, och ljudet tilltog i styrka. Det hade blivit mycket intressant och jag började ro bort. När jag avlägsnade mig minskade ljudet i styrka. Då förstod jag att det fanns något där nere som helst borde förbli där. Med alla människor som redan var där och med ett ständigt tillflöde av nyfikna, inklusive många barn, var det stor risk för masshysteri."

Polismannen fortsatte sin fantastiska historia med att förklara hur han hade använt en metall-detektor och en liten kompass för att mäta föremålet. Det var 3,5 meter i diameter och helt slätt – utan öppningar. Han redogjorde för hur han och hans kompis Fred flera gånger tidigare noggrant hade mätt upp barnorna för mystiska flygande föremål i trakten med hjälp av kompasser. De hade kommit fram till att föremålet i dammen förmodligen inte hade följt den bana som tonåringarna hade beskrivit, eftersom Fred hade observerat det och med hjälp av sin kompass räknat ut exakt hur det färdades. Dailey nämnde aldrig under Mufonintervjun sin kompis vid namn. Han sa bara "killen som jag hade med mig" och "killen som inte ville hjälpa mig". Mufons utredare frågade aldrig Dailey om "Fred" var tillgänglig för en intervju om de händelser som han hade bevittnat vid dammen på söndagförmiddagen den 10 november.

I en diskussion kring mätmetoderna betonade Ned Dailey att en kompass är ett mycket användbar elektronisk grunka. Han hade fascinerats av och själv gjort ufoobservationer sedan 1964 när en ufoincident ägde rum i den närbelägna staden Waymart. Han hade sett flera "vita klot" och "flygande vingliknande föremål" med tio fönster på väg mot Carbondale dagen innan händelsen vid dammen. Han tyckte sig rent av ha sett ett vitt klot försvinna in i en av de större farkosterna.

*Översättning och bearbetning:
Stefan Roslund*

Forts i nästa nummer

Stockholmsrapporter

Utdrag ur Stockholms UFO-förenings rapportsammanställning 2006

Vissa rapporter är av äldre datum men har likväl inrapporterats i år.

Datum: 2003-12-09

Tid: Cirka 23-24

Ort: 1 mil norr om Åkersberga
Marika går ut på balkongen för att titta på himlen innan hon lägger sig. Hon och hennes man Erik bor ensligt vid havet och tittar ofta på himlen. Marika ser en starkt blinkande stjärna i färgen som skiftar i blått, gult och rött. Först verkar det se ut som något slags flygplan. Föremålet ser ut att stå stilla i luften och verkar vara helt ljudlöst. Sakta rör sig föremålet söderut och observeras även genom en kikare. Marika vänder sig till SMHI som i sin tur kopplar henne vidare till Arlandas flygledartorn vilka tipsar om att höra av sig till UFO-Sverige. Efter cirka en halvtimme blir himlen disig varpå föremålet skymms en aning men finns fortfarande kvar. Klockan 0.40 är det ännu disigt och föremålet syns blinka allt svagare i sydsydost.

Troligen rör sig fenomenet om ett astronomiskt objekt vilket både observationstiden och utseende talar för.

Datum: 2005-04-29

Tid: 23.11

Ort: Nantuna, Uppsala

Handläggare: Mikael Sjöberg
Peder och hans systers pojkvän åkte bil. De skulle just svänga in på parkeringen vid hemmet då Peder såg något lysa längre bort över träden. Han stannade bilen direkt och steg ut för att se vad det var. Observatörerna ställde sig mitt på gästparkeringen och

såg då cirka fem stycken "svarta trekantiga plan" med lampor riktade mot marken som tycktes komma närmare. Ett av dem såg ut att ändra kurs och gick ner på lägre höjd. De trodde nästan att "planet" skulle landa men det flög i stället förbi lågt ovanför. Det var nästan helt ljudlöst, med bara ett ljud som kan beskrivas som svischande som en fläkt och flög på cirka 80-100 meters höjd, hade lampor i färgerna grönt, orange, vitt och gult. Det sista "planet" avvek något utseendemässigt i och med att det hade en svans av röda lampor. Sammanlagt observerades cirka 12-15 "plan" under en och en halv timme. Peder bestämde sig också för att ringa polisen för att kolla om de visste vad som pågick och fick tala med en kvinna på Uppsalapolisen och kunde berätta om sin observation. Polisen hänvisade till gamla flygflottiljen F-16 som dock inte kontaktades. Observatörerna är kontaktade och utredning pågår.

Datum: 2006-02-09

Tid: ca 21.50

Ort: Enskede, Stockholm

Gunilla såg ett svart föremål som flög från norr mot söder. Objektet var rektangulärt och avlångt och syntes i ungefär tjugo sekunder. Under utredning.

Datum: 2006-03-05

Tid: Cirka 20.30

Plats: Sollentuna, Stockholm

Handläggare: Andreas Ohlsson
Mikael och hans flickvän stod ute och rökte på sjätte våningen i Helenelund och fick av en

slump se 4-6 ljuspunkter längre bort åt nordväst. De såg ut som militärens lysgranater fast de stod stilla. De verkade vibrera lite i ljusstyrkan. Ljuspunkterna stod på rad intill varandra där en kraftledning gick längs horisonten. Fenomenen befann sig mellan Sollentuna Centrum och Barkarby flygfält i nordväst ungefär i horisontläge strax ovanför trädtopparna. Fenomenen var lika stora som lillfinger-nageln var för sig och verkade ha ett gulaktigt sken. Storleken uppskattades vara ungefär som gatlyktor på stort avstånd och de var klart lysande. Observationstiden var maximalt 20 sekunder lång, möjligen till och med kortare. Micke sprang in för att hämta en kikare som låg nära till hands inne i lägenheten. När han kom ut igen var fenomenen borta.

Observatörer kontaktade och foto finns från observationsplatsen.

Datum: 2006-03-11

Tid: 23.55

Plats: Södertälje

Miriam befinner sig på jobbet och pratar i telefonen. Från ett skogsparti runt ett vattentorn stiger tre starka vita ljus upp och flyger långsamt i formation västerut. Uppskattningsvis rör de sig på en höjd av cirka 500 meter och försvinner slutligen bland molnen. Det är växlande molnighet men här och var lyser himlen igenom. Miriam ropade direkt på två kollegor och tillsammans observerade de objekten då de försvann efter cirka tre minuter. Under utredning.

Informationskrig mellan skeptiker och troende?

De senaste månaderna har ett krig mellan skeptiker och troende pågått i ett forum på webben. I alla fall om man får tro Torbjörn Sassersson som har hand om webbtidningen Soul Travel Magazine:

"Vad är egentligen irrationellt och varför ska vetenskapen tilldelas ensamrätten att få avgöra vad som ska få stå ett existensberättigande? Våra personliga upplevelser är väl viktiga de med som bevisförande grund för en vettig världsåskådning?" (1)

Torbjörn Sassersson arbetar som konsult och driver Soul Travel som har många läsare. Hans huvudintresse är ut-ur-kroppenupplevelser och remote viewing. På senare tid har han dock börjat att intressera sig för medier och anser att man inte ska ifrågasätta deras gäva att kunna kommunicera med andar. Kritiken mot mediet Terry Evans var antagligen det som fick bägaren att rinna över. Han börjar att se mönster. En konspirationsteori skapas. Den 9 mars publicerar han en "avslöjande" artikel som inleds med rubriken "Skeptiker vill rensa bort all 'tro' på det paranormala i Sverige – landet där allt är normalt". (2)

Sassersson har kokat ihop en ordentlig konspirationsteori där han påstår att Socialdemokraterna styr hur man ska tänka om paranormala fenomen. 1982 bildades den skeptiska föreningen Vetenskap och Folkbildning och eftersom dåvarande kulturministern Bengt Göransson del-

tog på det konstituerande mötet så drar han slutsatsen att det handlar om politiskt ställningstagande för skepticismen (som kommer från det grekiska ordet "skeptikoi" som betyder sökare eller frågare). 3)

Han konstaterar även att Vetenskap och Folkbildnings Sven-Ove Hansson ett par år därefter kunde starta upp en filosofisk avdelning vid Kungliga Tekniska Högskolan (KTH). Ytterligare ett tecken naturligtvis.

När det gäller ufobiten i hans konspirationsteori så är det tyvärr UFO-Sverige som får bära hundhuvudet. Han påstår att "Föreningen UFO-Sverige rensar bort all tro på "utlänningar från rymden" och är kritisk mot att tidigare partiledaren Olof Johansson (c) stöder UFO-Sveriges arbete för att avslöja bluffmakare och personer med nazistsympatier. Sanningen är att vi inte har några svar, varför ska vi då favorisera en speciell hypotes om var de sällsynta ufofenomenen kommer ifrån?

Lite längre ner i artikeln drar han plötsligt in kontaktpersonen Sten Lindgren i resonemanget och hävdar att Lindgren känner sig kränkt. UFO-Sverige har aldrig pekat ut Lindgren som någon högerextremist. Däremot har föreningen avslöjat att Sune Hjorth var aktiv nazist under andra världskriget och att några av Sten Lindgrens nära vänner är högerextremister med antisemitiska åsikter.

Sassersson frågar sig vidare vad som hände med tefaten. Att

UFO-Sverige vill arbeta på ett vetenskapsinriktat sätt anser han är fel och att vi genom detta ställningstagande stöder skeptikerna i Vetenskap och Folkbildning. Att UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn är redaktör för Dagens Nyheters avdelning "Det okända" anser han vara ytterligare en del av upprepningssarbetet. Clas har skickat flera mejl till Sassersson men denne har valt att inte besvara dem. Jag själv var först med att kritisera artikeln i hans forum. (4)

Han lyssnade inte. Inlägges möttes med en tydlig arrogans: "Mikael från UFO Sverige, nu har jag rättat så att det framgår tydligt att sedan Clas Svahn tillträdde 1991 som ordförande i UFO Sverige så är alla flygande tefat endast vädringsbalkonger som flyger lågt. Tack för påpekandet."

Clas Svahn gjorde också ett inlägg men han fick inga svar. Handlar det i grund och botten om avundsjuka? Kanske, vem vet. Frågar man så lär man inte få ett seriöst svar.

Källor:

1. <http://www.sasser.net/forum/viewtopic.php?t=2067>
2. <http://www.soultravel.nu/2006/0309-skeptikerrörelsen/index.shtml>
3. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Skepticism>
4. <http://www.sasser.net/forum/viewtopic.php?t=2067>

Mikael Sjöberg



Rymmarballong blev UFO-larm

KIRUNA, KURIREN.

**UFO, funderade norrmännen.
Ballong från Esrange blev svaret.**

I slutet av förra veckan fick nordnorska media och meteorologiska institutet i Tromsø en rad telefonsamtal som handlade om ett mystiskt lysande objekt på himlen över Finnmarks fylke.

Det visade sig vara en ballong från Rymdbolaget som inte riktigt uppfört sig som planerat efter starten från Esrange. Ballongen sändes upp på måndagen den gångna veckan. Nyttolasten bestod av instrument som skulle användas för att kalibrera instrument ombord på ESA:s miljösatellit Envisat.

Instrument och ballong skiljdes åt på 22.000 meters höjd ovanför Enare träsk i norra Finland.

- Då skulle ballongen ha spruckit, säger projektledaren Ola Widell på Esrange till Finnmark Dagblad. Men så skedde inte och ballongen försvann österut.

På onsdagen ändrade rymlingen kurs och gick västerut. Vid sjutiden på torsdagen seglade ballongen rakt över Hammerfest för att återigen vända och flyga mot Ryssland.

- Men jag kan tänka mig att den varit synlig från stora delar av Finnmark, förklarar Ola Widell.

På grund av att solen låg under horisonten uppstod en kraftig reflexion från det blanka materialet på ballongen.

HÅKAN ZERPE

DAGENS NYHETER.

En utskrift från Dagens
Nyheters nätupplaga, DN.se.

Publicerad 9 mar 22:07

Vatten kan ha upptäckts på Saturnusmåne

Rymdsonden "Cassini" kan ha upptäckt flytande vatten på Enceladus, en av planeten Saturnus 23 hittills kända månar.

ENLIGT DEN amerikanska rymdstyrelsen Nasa finns vattnet i reservoarer som påminner om de gejsrar som finns på Island. Bilder som sonden "Cassini" har tagit visar strålar som sprutar ut från Enceladus yta. Amerikanska forskare hävdar nu att det rör som om vatten som sprutar ut från fickor nära månens yta.

- Vi inser att det här är ett radikalt resultat, att vi kan ha bevis för att det finns vatten i en så liten och så kall kropp, säger Carolyn Porco, forskare vid rymdinstitutet i Boulder, Colorado.

Tidigare frågetecken kring Saturnus månsystem har också rätats ut i och med "Cassinis" upptäckt:

- När "Cassini" närmade sig Saturnus märkte vi att Saturnussystemet är fyllt av syreatomer. Då hade vi ingen aning om vart syret kom ifrån. Nu vet vi att Enceladus spyr ur sig vattenmolekyler, som bryts ned i syre och väte, säger forskaren Candy Hansen vid NASA.

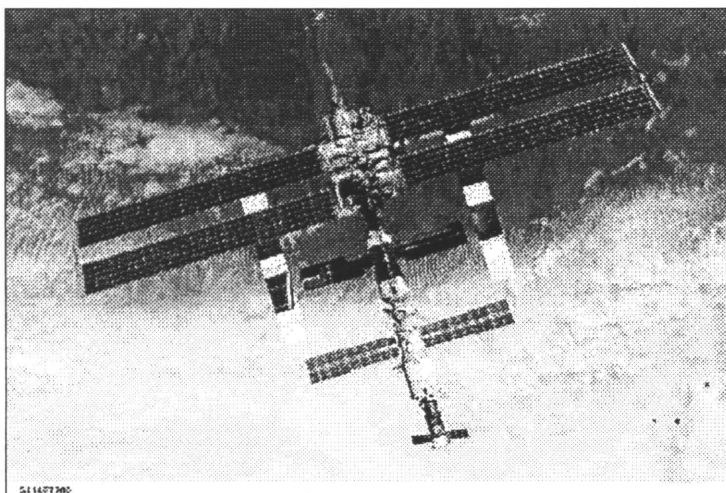
DN

PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP PRESSKLIPP

DAGENS NYHETER.

En utskrift från Dagens
Nyheters nätupplaga, DN.se.

Publicerad 4 mar 16:49



Den internationella rymdstationen, ISS.

Foto: Nasa

Forskare varnar för rymdgolf

Rymdforskare varnar mot ett planerat golfslag från den internationella rymdstationen, ISS, som en kosmonaut ska genomföra som ett reklamjippo för en golf tillverkare. Jippet innebär klara risker och förvärrar problemet med rymdskrot.

Det uppger nyhetsbyrån AP.

Under en rymdpromenad det närmaste halvåret ska den ryske kosmonauten Pavel Vinogradov från en särskild plattform på rymdstationen med en kanadensiska firmas, golfklubba slå en golfboll ut i tomma rymden.

Med minimal gravitation och friktion kan detta bli världens längsta golfslag alla kategorier. Enligt beräkningarna skulle bollen gå varv efter varv runt jorden innan den efter cirka fyra år och 3,36 miljarder kilometer har sjunkit ner i jordens atmosfären och brunnit upp.

GOLFBOLLEN kommer att vara försedd med en radiosändare så att golfentusiaster världen över kan följa bollens färd på himlavalvet.

Det är den finansiellt pressade ryska rymdorganisationen RSA som träffat avtal med den kanadensiska golf tillverkaren Element 21 Golf Co. om golfspelet i rymden. Men jippet måste godkännas av den amerikanska rymdorganisationen Nasa, som har huvudansvaret för rymdstationen.

Och många forskare har nu påpekat vad en och annan golfspelare fått erfara många gånger. Alla slag blir inte som de är tänkta.

OM SLAGET går snett finns det en mycket liten risk att till exempel bollen hamnar i samma bana som rymdstationen, och slår i den med en hastighet av en mil i sekunden.

- Det är gott om plats i rymden men mekanikens underbara lagar gör att saker brukar komma tillbaka till den plats de kom ifrån, framhåller Heiner Klinkrad vid den europeiska rymdorganisationen Esa för Ap.

Även om golfbollen inte skulle träffa rymdstationen vid ett snedslag kunde den bli ett kringdrivande rymdskrot som skulle utgöra en fara för andra rymdfarkoster.

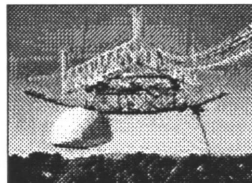
Hans-Henrik Rönnow, hans-henrik.ronnow@dn.se

Publicerad 27 feb 16:20

Utomjordingarnas hem ringas in

MÅNGA MÄNNISKOR HOPPAS på livstecken från andra världar.

I Kalifornien finns institutet SETI där ett hundratal astnällda letar efter utomjordingar. I dag letar de främst med radioteleskopet Arecibo. Men SETI och amerikanska rymdstyrelsen Nasa har haft planer på två rymdbaserade teleskop specialdesignade för ändamålet. Ett stort nätverk av radioantennor kallat Allen är också under uppbyggnad.



Astronomen Margaret Turnbull från Carnegie Institution har nu gjort en lista på stjärnor där det är lämpligt för SETI att leta.

Stjärnorna har den gemensamma egenskapen att de rent teoretiskt borde kunna ha lagom stora och lagom varma planeter kretsande runt sig, där utomjordingarna ska kunna trivas.

DE LIGGER ALLA i vår galax, Vintergatan. Där finns minst hundra miljarder olika stjärnor, men Margaret Turnbull har nu genom uteslutningsmetoden kommit ner till fem.

Hon tog bort alla som var yngre än 3 miljarder år gamla, så att det eventuella livet ska ha uppnått en viss mognad. Hon tog också bort de flesta tvillingstjärnor och trillingstjärnor eftersom tillvaron är alltför instabil där. Det minskade antalet betydligt. Dessutom försvann alla stjärnor som var för stora, för små, för kalla, för varma och de som var omgivna av en stor planet vars gravitation skulle kunna störa utomjordingarnas liv. Stjärnan m[ste också ha ett stort mått av tunga grundämnen, så att utomjordingarna har ett bra råmaterial att växa av.

TILL SLUT LYCKADES Margaret Turnbull kommaner till fem toppkandidater. Hennes favorit heter beta CVn. Den liknar solen och ligger bara 26 ljusår bort.

Tvåan heter HD 10307 och ligger på 43 ljusårs avstånd. Den liknar också vår sol, förutom att den har en liten snäll tvillingstjärna. Andra kandidater är HD 211415 som ligger nästan lika nära och är aningen kallare än solen, 18 Sco som kunde vara jordens tvilling, så snarlik är den och 51 Pegasus är den första planeten utanför vårt solsystem upptäcktes för tio år sedan.

Karin Bojs, karin.bojs@dn.se